

Dieses Werk wurde Ihnen durch die Universitätsbibliothek Rostock zum Download bereitgestellt.

Für Fragen und Hinweise wenden Sie sich bitte an: digibib.ub@uni-rostock.de

---

**Rector Universitatis Rostochiensis Johannes Quistorpius, D. & Theologicae
Facultatis Senior. Ad exequias Quas Marito desideratißimo Johanni Balemanno,
Vidua Maestissima Hodie hora Media prima in templo Mariano parabit Omnes &
singulos Academiae Cives invitat**

Rostochii: Kilius, 1636

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn746829124>

Druck   Freier Zugang

Qvistorp, J.,

in J. Balemann.

R. 1636.

61.

RECTOR
Universitatis Rostochiensis
JOHANNES
QVISTORPIUS, D.
& Theologicæ Facultatis
SENIOR.

Ad exequias

Quas
Marito desideratissimo

JOHANNI BALEMANNO,
Vidua Mæstissima

Hodie hora Media prima in templo Mariano parabit

Omnes & singulos Academiæ Cives invitati

ROSTOCHII

Excudebat NICOLAUS KILIUS, Acad. Typogr.

ANNO M. DC. XXXVI.

Orte non repentina quidem
sed valde tamē insperata obiit
MVir honestus & crivis pr. ma-
marius JOHANNES BALEMAN,
sui ordinis decus & Reipubl.
& patrie ornamentum hand vul-
gare & plebejum. Cujus beatus obitus facit & co-
git nos memorare non tantū vita nostra fragili-
tatem sed & providentia divina presentiam e-
videnssimam. Illa enim vita nimirum huma-
na fragilitas ex eo satis superq; apparet, quod ē
medio vita florētis cursu ab iep̄tus est is, qui
multos etiam annos dilectissima uxori & liberis
toti deniq; honestissima familia promittebat. Na-
tus nimirum est hac in urbe Anno Servatoris
nati 1591. die Purificationis Mariae, obiit vero
die 12. hujus Decembris, ita ut annos 45. non-
dum solidos & vertentes vivendo confecerit.
Neq; causa non erant, qua in bac eum vita diu-
tius tenere potuissent: Siquidem natus erat ex
honestissima familia & laudatissimis majoribus;

ANNO 1591. DECEMBER.

fl.

florebat opibus, uxore, liberis, nihil deniq; omni-
um de erat, que qui possident, felices existinan-
tur. Patrem sibi habuit cognominem JOHANNES
BALEMAN, in hac ciuitate negotiatorem Civem
primarium Avum GEORGUM Civem Lunabur-
ensem landatissimum Aviam MARGARETAM
BACMEISTERS, Sororem Reverendi Clariß.
Viri D. LUCÆ BACMEISTERI, SS. Theol. Doct,
Et Professoris hujus Academiae celeberrimi
quondam Ecclesiarum Rostochiensum Super-
intendentis vigilantisimi: Matrem BARBA-
RAM BATEN, Dn. D. LEVINI BATTI in hic Aca-
demia Professoris Et Mathematici quondam
Excellentissimi sororem, Reverendi Viri Dn.
BARTOLOMÆI BATTI, ob religionem veram Et
orthodoxam è Flandria Belga enulantis filiam.
His ergo parentibus apud nos ortus Et à piis par-
entibus pie ac liberaliter educatus ita adolevit, ut
negotiatione daret, ac in ea suam parentibus o-
peram solerter ac bona frugis plenam adproba-
ret, donec Anno etatis duodecimo vigesimo in Bel-
gium, inde in Galliam à parentibus missus abiit.
Qua in peregrinatione ita se gessit Et suum ne-
gotium ut expedivit, matri viduae abunde
satisfaceret, ejusq; vocis ac desideriis feliciter re-

A2

Span.

Sponderet Quo factum est, ut ejus voluntate do-
mum reversus, de consilio ejusdem & cognato-
rum, contra haberet matrimonium cum Virgine le-
ctissima CATARINA SMEDES, vidua nunc
maiestissima, viri honestissimi & civis hujus Reip.
quondam Primarii NICOLAI SMEDES, &
matrona laudatissima ANNÆ MEIENFELDS
filia, virtutibus ei sexui convenientibus ornata
& conspicua, idq; Anno 1615 die 19. Septemb.
Neq; votis hoc in matrimonio factis divina de-
fuit benedictio, qua promittitur piis conjugibus
preces & laborem, duas res divinitus huic rei
mandatas & ordinatas, conjugentibus. Nam &
ceteris fortuna bonis locupletatus est, & liberos
absq; clade domestica nunc quoq; Dei benignita-
te salvos ac superstites genuit, masculos quidem
HANS & NICOLAUM, quorum ille in Polonia
absens negotiationi sedulam & solerter operam
navat, patris exemplum imitatus: famellas
vero virgines, BARBARAM, ANNAM avia ma-
terna cognominem & CATHARINAM præmaturum
obitum desideratissimi patris acerbè lugentes ac
deplorantes. Nec in civili ordine honoribus carui-
it. Cum enim ejus in re familiari curanda esset
manifesta dexteritas, aptus visus fuit, cuius fidei

ac

ac sedulitati ararii præfectura committeretur pu-
blici: quæ gradus ei haud dubie ad majores & ja-
nua quædam exstisset aperta, nisi ad cælestcm
civitatem ex hac terrena supremi magistratus
jussu & arbitrio evocatus fuisset. Has ergo vi-
vendi causas cum habere potuisse hic defunctus
noster, vijum est providentia divina ex medio
statu florentis fortuna virum nec atate, nec op-
ibus, nec honoribus defectum amovere. Viribus
quidem aliquot retro annis non omnino fuit fir-
missimis ex morborum aliqua molestia: tamen
stationem suam non deseruit vel rebus agendis
de fuit. Septimo hujus mensis die cū Ribbenitum
peregrè abiisset a sumpto comite rebus ex peditis
in reditu prope pagum Bentwisch agri-
tudinem animi corporisq; sentiens, ibidem
substitut, & conjuge Medico, Chirurgo ad se vo-
catis domum commodè reductus est quidem, sed
morbi incrementa sentiens & medicorum licet
experientissimorum operam frustra adhiberi, a-
nimā salvifico Christi corpore ac sanguine pastam
inter preces devota mente pie ac placide creatori
suo duodecimo hujus mensis die post undecimā no-
ctis reddidit. Sed prius quam huic opera nostra
finem inponamus, Providentia divina præsentia

nonnullam sui licet brevissimam considerationem
hic à nobis occasione postulet nec enim ratio insti-
ti nostri prolixitatem admitit. Maternus hujus
beatè defuncti avus, cuius modo facta est men-
tio, Dn Bartholomæus Battus maluit solum ver-
tere ob religionis causam quam in patria sub ido-
latris gravibus & conscientiae vim afferentibus
dominis vitam servituti gravissima proximam vivere. Communis fuit ea calamitas huic
viro cum aliis longè plurimis, honestissimis &
piissimis hominibus, qui cum ob eam causam
exules apud nos hospitium quærerent, minime va-
cui venerunt & inanes earum rerum quibus &
hospitatem nostram compensare possent & gra-
tiam accepto beneficio copiosam reddere. Primo
enim sua pietatis exemplum nobis obtulerunt &
ostenderunt, religioni verae & conscientiae liberae
omnes aliarum rerum caritatis, ipsisq; etiam patriæ
postponendas esse; Deinde iis nos artibus eru-
dicrunt, quarum antea notitiam vel peritiam
hæc loca vel nullam vel per exiguum habebant.
Ut enim catcras omittam, quæ summo Germa-
nia & totius commode hic allata manu excentur
& peraguntur, quæ magnam hominum gnava-
rū & industriorum vix numerabilem copiam à

pau-

paupertatis & inopia molestia, ad opes & copias
transstulerunt, quae magna hodieque, ab illis initius
augmenta capiunt. Sola nos Matthesis docet, quae
ante istam calamitatem & adventum piorum
ac doctorum hominum apud nos jacebat, divini-
tus esse factum, ut hoc & cetera philosophiae ve-
rae, non adulterinae, studia caput sensim attollere
& se nostro quoque, calo ostendere auderent Quod
beneficium ut nobis divina providentia concessit
benignissimo, ita canto opus est, ut ne indignos eō
reddamus nos, ac transmarinis locis potius
eam gloriam, fructum ac fortunam, quam nobis
permittamus. Non ignotum est, quid Italis acci-
derit ad quos Musa ac litera, Gracia pulse, con-
fugiebant: quanta cum invidia ac dolore illorum
ad homines Transalpinos, quos illi tantum non
extremè barbaros appellare non verebantur, mi-
graverint. Sed hæc alium locum ac tempus po-
stulant. Deus pater omnis consolationis curator
viduarum, tutor orphanorum, alloquio sancti sui
Spiritus mæstissimā viduam & orphanos, carissi-
mū Patrē lugentes confirmet, afflictos erigat, sua
voluntatis nunquam aberrantis ordinatissimam
seriem ob oculos animi collocet illustratos, ut eam
agnoscant, ei se subjiciant, atque obsequentes præbe-
ant;

ant, & medelam ab eo qui vulneravit pie ac pa-
tienter in vera fide excepēt. Quam ad rem
non nihil à nobis quoq; cives Academicici requiri-
tur, ni in irum ut frequentia nostra in exequiis te-
stemur condolentiam nostram Christianis pe-
ctoribus dignam: eademq; opera fragilitatis no-
stra memoriam nobis excitemus. & vitam atq;
in columitatem nostram Deo in his calamitosis
& periculis temporibus commendemus ac simul
mortalitatem nostram ac cœlestem eternitatem
cogitamus. Fiet funus hodie media hora I, cujus
deductioni ut Academiæ cives frequentes
interesse & in templo S. Mariæ convenire ad
horam medianam primam haud graventur o-
mnes uti par est, rogamus & hortamur

P.P. Rostochii, die 16. Decembr.

1636.

paupertatis & inopia molestia: ad o
translulerunt, qua magna hodieq; a
augmenta capiunt. Sola nos Mathe
ante istam calamitatem & adventum
ac doctorum hominum apud nos jac
tus esse factum, ut hoc & cetera ph
rae, non adulterinae, studia caput sen
& se nostro quoq; calo ostendere au
beneficium ut nobis divina provideat
benignissimo, ita canto opus est, ut ne
reddamus nos, ac transmarinis
eam gloriam fructum ac fortunam
permittamus. Non ignotum est, qui
derit ad quos Musae ac literae, Græc
fugiebant: quanta cum invidia ac
ad homines Transalpinos, quos illi
extremè barbaros appellare non ver
graverint. Sed hæc alium locum a
stulant. Deus pater omnis consolatio
viduarum, tutor orphanorum, alloquens
spiritus molestissimā viduam & orphelinū
Patrē lugentes confirmet, adflectit
voluntatis nunquam aberrantis ordinem
seriem ob oculos animi collocet illustrans
agnoscant, ei se subjiciant, atq; obsequi

